

Gondolatok a prospektúrán

" Porból lettünk porrá leszünk"

A kórboncnok korán ébredt, az, hogy mély álomból tért volna magához erős túlzásnak tűnt, egész éjjel egy srófra járt az agya, mennyi hulla vár boncolásra. Egykori emberek zárták földi pályájukat, s beléptek egy másik dimenzióba, amely a materialisták szerint visszafordíthatatlan, de a vallásosak a mennybe avagy a pokolba vezető út kezdetének tartják: a tetem mintegy előszobában várja, hogy a földöntúli hatalom döntsön sorsáról: üdvözülés avagy kárhozat. Temetéseken visszatérő papi mondat: a halál lezár egy ajtót, s egyszersmind kinyit egy másikat.

A keleti emberek a reinkarnációban egy olyan mechanizmust látnak, mely a fokozatos tökéletesedés jegyében újratereztett létet jelent egészen a végső tökéletesedésig.

A mézesmadzag mellett a transzcendentális korbács is jelen van: Indiában a bűnös ember alacsonyabb státuszban születik újjá.

Patológusunk nem túl gyakran engedett meg magának ehhez hasonló eszmefuttatásokat lét és nemlét

kapcsolatáról. Úgy látszik, ma ez egy különös nap: olyan tömegű elmúlás vár a boncteremben, hogy önként az embert emlékezteti ezekre a dolgokra. A latin bölcselkedőktől maradt fenn a memento mori közmondása. A magyar ember a halálban egyértelműen a negatívumot, a veszteségélményt látja, szemben a vigaszt nyújtó egyházi tanításokkal. Igaz, a prospektúra ajtaján virító felirat némi optimizmust sugall: "Itt a halál örül, de az életet szolgálja"

Ezen töprengések közepette szinte észre sem vette, hogy munkahelyére érkezett. Beöltözés, szike a kézben, s máris ott az első megboldogult alany. Ötvenhét éves férfiú feküdt az asztalon, üveges tekintete egy olyan világra nyílt, melyet élő még nem tapasztalt.

Emberünk, amint egyre jobban feltárta a néhai testének tájait, egyből az állatorvosi ló (bocsánat a kegyeletsértésért jutott eszébe), amelynek kapcsán a jövődó medikusokat beavatják a létező betegségek testi ismérveibe.

Kezdjük mindjárt a koponyával. A csonton gyógyult fraktúra basis calvariae nyomai, az agyban bevérzések.

De a hasüreg is betegségek kórtörténeti térképének bizonyult, a colon ascendensből egy részt eltávolítottak karcinóma miatt, a lábcsontban osteoporosis, tüdő tágult, többször szenvedett tüdő- és mellhártyagyulladásban. Ez mind nem volt elég, a szíve megnagyobbodott, az érrendszere meszesedett volt, veséje végletesen zsugorodott, prosztatája megnagyobbodott, hasnyálmirigyen ciszta jelent meg.

A patológus előnye, hogy előtte teljesen feltérképezve tárul az elhalálozott belsője, de tudjuk, az ember nem csupán biológiai, de társadalmi lény is, ez az oldala teljesen rejtve marad a tetet feltárók előtt, legfeljebb elmélkedni lehet, hogy földi életében milyen volt.

Milyen körülmények között sérült meg a koponyája? Gyorsajtás lett n veszte, avagy vétlen áldozat egy szabálytalankodónak, de a májzsugorral is összekapcsolható idült alkoholista kocsmi verekedésbe keveredett, s feje bánta vagy építőmunkásként állványról zuhant le? Ha alkoholista, akkor arra is van magyarázat, miért lett rákos, mint olyan valószínű könnyelmű is volt, nem járt prevenciószűrésre és a huszonnegyedik órában került orvosi kézbe.

Egészem biztos azonban, hogy egészségtelen életmódot folytatott, máskülönben ennyi nyavalyát nem szedett volna össze a létbe vetettsége során, egészen a nagy "visszatérésig".

Kórboncnokunk agyán további lehetőségek egész tárháza futott át. Lehet, hogy rendezetlen családi élete volt: a kutatás mai állása szerint a boldog házasságban élők egészségesebben élnek, lehet, hogy ez emberünk sorsának nyitja.

Örömtelen párkapcsolat, üzemi konyha, kikészült gyomor: egyenes út vezet a végső leépülésig.

Aki számára a másik ember nem jelenti énjének kiegészítőjét, elveszti lába alól a talajt .

Az is lehet, hogy azon honfitársaink számát gyarapítja, akik az úgynevezett meg nem értettség bélyegét hordozzák: örök vesztesek, lehet zseniális feltaláló, akire

környezete féltékeny, s ez minden munkahelyére elkíséri, karrierjét kettétöri, szakmailag féltékeny főnöke nem akar mellette "árnyékban" maradni. Doktorunk számos ilyen embert ismer a környezetéből, hogy ne menjünk messzebb a kórháznál, ahol az osztály-és alosztályvezetői titulusért késhegyig menő pozícióharc folyik. Hiába a feudális rendszerben a vazallusi hierarchián mindenki igyekszik feljebb kapaszkodni, s ha intellektuális értéki hiányoznak, akad más módszer is az előretöréshez. A homo sapiens ezt a tulajdonságot áthozta az állatvilágból.

Lehet persze más eredet is. Tudjuk, a szoknyapecérek, nőfalók pillangóról pillangóra ágyról ágyra járnak, kitéve magukat a szerzett immunhiányos defektusnak, mik következtében vírusok és bacik szabad prédájává válnak, s az egykor bikaerősnek érzett emberek "bágyadt légyként" fogadják testük ellen a járványvilág kihívásait. Milyen lehet az ilyen ember családja. - Ha mást nem is a felelőtlenséget biztosan átveszik. Nem maradnak "örökség nélkül"

Más érdek, és hogy ebből nem lesz birtokjogi vita, per s gazdagodás helyett megrokkant egészséggel netán életükkel fizetnek, s nem kizárt, hogy egy szép napon, mint potenciális atyjuk, ők is itt fekszenek előtte. "Kiterítve mereven" várva testi "vallatásukat.

Dolgozóknak olyan eset is felrémlett(pontosan három év, hogy boncoláskor derült ki, hogy emberünket a szervkereskedelem vámszedői rövidítették meg: egy feltehetően jól fizető úriember ácsingózott egy egészséges vesére és hasnyálmirigyre.

A piaci kereslet-kínálat törvényei felemásan, torzítottan érvényesültek: az áldozatnak, bár tekintélyes summa ütötte a markát, földi létminősége felettébb leromlott.

A gondolatok csak szövődtek, mindig új és új lehetőségeknek adták át helyüket.

Aznap terítékre került, gázolt, vízbefúlt, öngyilkos, börtönben elhalálozott, s a generációk mindegyike "képviselte" magát, de egyben azonosak voltak, életük folyása rejtve maradt. A boncoló kórtörténeti kartográfiát hozhat létre, de vannak mélyebb intellektuális rétegek, melyek a szike által intaktak, feltárulhatatlanok maradnak

A házasságkötő teremben az anyakönyvvezető minduntalan kihangsúlyozza, hogy a nő a férfit, és viszont teljességgel egész életében sem ismeri meg, mindig akad olyan lélektani zár, melyhez nem talál lakatot. Úgy tűnik, ez a titok holtában is kísér.